

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ سَبْعُونَ أَرْبَعَةَ عَشْرَ آيَةً

به اسم الله رحمان رحيم

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ

یا ای مردم تقوا کنید برب خود که خلق کرده شمارا از نفس

وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَ

واحد و خلق کرده از آن زوج آنرا و بارآورد از آن دو، مردان کثیر و

(١) تقوا: پرهیزگاری، ترس از ناراض ساختن الله، ترس از دوربودن از الله، فرمان برداری، نزدیکی، قربت، حذر.

نِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ

نساء را. و تقوا کنید بالله، که می‌کنید طلب (حق) از او، و به خویشاوندان. ^۱ یقیناً الله

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ① وَآتُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا

هست بر شما رقیب ^۲ * و بدهید یتیمان را اموال آنهارا و نکنید تبدیل

النَّخِيبَةَ بِالطَّيِّبِ ② وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ الَّتِي أَنْتُمْ كَانُوا

خبیث را با پاک و نه خورید اموال آنهارا چون اموال خود. یقیناً آنست

(۱) بدانید منزلت، مقام و عظمت الله را (بترسید از نافرمانی الله) و بشناسید حقوق الله و خویشاوندان را (نکنید قطع رحمی)

(۲) بر شما رقیب: مراقب شما

حُوبًا كَبِيرًا ② وَإِنْ خِفْتُمْ إِلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا

گناهی کبیر * و اگر خوف دارید که نتوانید انصاف در(حق) یتیمان، کنید نکاح

مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِثْلِي وَتِلْكَ وَرُبْعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ

آنکه طب شماست از نساء دو یا سه یا چهار. اگر خوف دارید

الَّتَعْدِلُوا فَوَاحِدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَٰلِكَ آدُنِي إِلَّا

که نتوانید عدل، فقط یکی یا آنکه اختیارش بدست شماست. اینست ادنا^۱ تا نه

(۱) ادنا: نزدیکتر به عدل. کنیزیکه اختیارش بدست خودش نیست نکاح کنید تا از کنیزی برآید. همچنان غلام را آزاد کنید.

تَعُولُوا^ط ۳ وَآتُوا النِّسَاءَ صَدُقَاتِهِنَّ نِحْلَةً^ط ۴ فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ

کنید علو. * و بدهید نساء را صدقات (مهر) آنها را بخوشی. اگر برطب خود داد بشما

عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ۴ وَلَا تَتُوتُوا

کدام شیء از آن خود آنها، بخورید آنرا بشادی گوارا * و نه دهید

السُّفَهَاءَ أَمْوَالِكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ

به سفهاء اموالی خود را که ساخته الله برایشما معیشتی و رزق دهید آنها را

فِيهَا وَ اكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۵ وَ ابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ

از آن و پوشاک دهید آنها را و بگوئید به آنها سخن معروف * و بیآزمائید یتیمان را

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ ۚ فَإِنْ أَنْسَمْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا

تا اینکه بالغ شوند به نکاح . پس اگر یافتید در آنها رشدی واپس دهید

إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ۚ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا ۗ

به آنها اموال آنها را. و نه خورید آنها را به اسراف و عجله که آنها کلان میشوند.

وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ ۚ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ

و هر که هست غنی پرهیز کند از آن مال. و هر که است فقیر باز بخورد

بِالْبَعْرُوفِ ۗ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا

طور معروف. چون مسترد میکردید به آنها اموال آنها را بگیریید شاهدان

عَلَيْهِمْ ۗ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ۖ لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ

بر آنها. و کافی باشد الله حسیب * برای مردان نصیب شود آنچه ترك کند

الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ^ص وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ

والدين و اقارب و برای نساء نصیب شود آنچه ترك كند والدين

وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۷ وَإِذَا

و اقارب ، آنچه قليل از آن يا كثير. نصيبه كه فرض شده * و اگر

حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ

حاضر باشند بتقسيم آن از اقارب و یتیمان و مساکین دهید رزق آنها را

مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۸ وَيَخْشِ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوا

از آن و بگوئید به آنها سخن معروف * و بترسند کسانی که کنند ترک

مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضِعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ ۹ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ

از بعد خود اولاد ضعیف، بخوف بوده بر آنها، بکنند تقوا به الله

وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۹ إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ

و بگویند سخن قاطع * یقیناً آنانکه میخورند اموال یتیمان را

ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلُونَ سَعِيرًا ⑩

بظلم یقیناً میخورند در بطن های خود آتش را. و زودشوند واصل دوزخ *

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِي ⑪

میکند وصیت بشما الله راجع باولاد شما. برای مذکر مثل حصه دو مؤنث.

فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ

واگر باشد نساء فوق دو، به آنها دوثلث آنچه ترك کرد. و اگر

كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا لِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا

باشد يك دختر برای او میرسد نصف. و برای والدین او بهر يك از آنها

السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَّمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ

ششم آنچه ترك کرد اگر باشد او را ولدی. و اگر نباشد او را ولدی

وَوَرِثَةُ أَبِيهِ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ

و وارث او باشد والدین او بمادرش ثلث. و اگر باشد او را برادری، بمادرش

السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَ

ششم، از بعد اداء وصیتیکه کردتوصیه بآن و اداء دین. آباء شما و

أَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِّنْ

ابناء شما، نتوانید درک کدام آنها اند قریب بشما بنفع. فریضه^۱ از

اللَّهِ إِنْ كَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱۱ وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ

الله. یقیناً الله است علیم حکیم * و بشما نصف آنچه ترک کند

(۱) فریضه: حصه تعیین شده.

أَزْوَاجِكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ

ازواج شما اگر ندارند آنها ولدی. واگر دارند آنها ولدی، بشما

الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دَيْنًا

ربع آنچه ترك کنند از بعد وصیتیکه کردتوصیه برآن و اداء دین.

وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ

و بانهاست ربع آنچه ترك کردید اگر نباشد شمارا ولدی. اگر باشد

لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّاتِكُمْ

شمارا ولدی پس بآن زن هشتم آنچه ترك کردید از بعد وصیتی که

تُوصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ

توصیه کردید برآن و اداء دین. و اگر باشد مردی میراث گذار کلاله^۱ یا

امْرَأَةً وَاللَّهُ أَخْرَأُ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ

زنی، و اورا باشد برادری یا خواهری پس برای هر يك آنهاست ششم حصه. و اگر

(۱) کلاله: آنکه نه والد و نه ولد میراث خوردارد.

كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ

باشند کثیر از این میشوند شریک در دو ثلث، از بعد اداء

وَصِيَّةٍ يُؤْتَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرِ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِّنَ اللَّهِ ط

وصیتی که شدتوصیه برآن و اداء دین، غیر مضرتی. وصیتی است از جانب الله.

وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿۱۲﴾ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و الله است علیم حلیم. * اینست حدود الله. و هر که کند اطاعت از الله و رسول او

يُدْخِلُهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ

کند داخل او را بجنات، دارد جریان از تحت آن انهار، خلد کند آنجا. و

ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳﴾ وَمَنْ يُعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ

اینست فوز عظیم * و هر که کند عصیان از الله و رسول او و کند تجاوز

حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۱۴﴾

از حدود او میکند داخل او را به آتش، خلد میکند آنجا و برای اوست عذاب ذلیل *

وَالَّتِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَيْهِنَّ

وزنان را که یافتید بفاحشه، از نسوان شما، بدهد شهادت علیه آنها

أَرْبَعَةً مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي الْبُيُوتِ حَتَّىٰ

چهار از شما. و اگر شهادت دادند باز نگه دارید آنها را در خانه ها حتی

يَتَوَقَّعَنَّ الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ لَهُنَّ سَبِيلًا ۝۱۵ وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَّهَا

دهد وفات آنها را موت یا بسازد الله برای آنها راهی * و مردان را که یافتید

مِنْكُمْ فَاذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا فَأَعْرَضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ

از شما کنید اذیت آنها را. اگر توبه کردند و اصلاح شدند کنید اعراض از آنها. یقیناً الله

كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ﴿۱۶﴾ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ

است تواب رحیم * یقیناً توبه است بر الله برای آنانکه میکنند عمل

السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ

بد بجهالت باز میکنند توبه از قریب، آنهاست که میشود تواب الله بر آنها.

وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۷ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ

و هست الله علیم حکیم * و نباشد توبه برای آنها که میکنند اعمال بد

حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِسْمَ وَلَا الَّذِينَ

حتیٰ شود حاضر یکی آنها را موت، گوید من توبه کردم آآن، و نه آنانکه

يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ ۱۸ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۸ يَا أَيُّهَا

می میرند و می مانند بکفر. آنها اند که آماده کردیم بآنها عذاب الیم * یا ای

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا يَحُلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ

کسان با ایمان، نیست حلال بشما که میراث گیرید زنان را جبراً. و نکنید خشونت با آنها

لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ

تا باز ستانید بعضی آنچه داده بودید آنها را إلا که بیاید آنها را بفحاشی مبین.

وَعَاثِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُنَّ وَهُنَّ

ومعاشرت کنید با آنها طور معروف. و اگر کراهیت دارید از آنها شاید کراهیت کنید از چیزی

وَيَجْعَلُ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا^(۱۹) وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ

و بسازد الله در آن خیر کثیر * و اگر اراده کردید تبدیل زوجی بجای

زَوْجٍ^{لَا} وَاتَّيْتُمْ أَحَدًا مِنْ قُنَطَارٍ فَلَا تَأْخُذْ وَامِنْهُ شَيْءٌ آتَاكُمْ مِنْهُ

زوجی و دادید یکی آنها قنطاری^۱ باز نگیرید از آن هیچ شیء. آیا میگیرید آنرا

بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا^(۲۰) وَكَيْفَ تَأْخُذُ مِنْهُ وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى

با بهتان و گناه مبین * و چگونه میگیرید آنرا حالانکه داخل شده اید^۲ بعضی شما به

(۱) قنطار: مال زیاد، رتل و پیمانہ زیاد. (۲) فض البکاره: شکست بکارت

بَعْضٍ وَأَخَذُوا مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا^{۳۱} وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ

بعضی واخذ کردند از شما میثاق غلیظی* و نکنید نکاح آنرا که نکاح کرد آباء شما

مِّنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ

از نساء إلا آنچه درگذشت. که آن است فحاشی و بدکاری. و بد

سَبِيلًا^{۳۲} حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعُمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ

سبیل* حرام است بشما مادران و دختران و خواهران و عمه ها و خاله ها

وَبِنْتِ الْأَخِي وَبِنْتِ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتِكُمُ الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتِكُم مِّن

و دختران برادر و دختران خواهر و مادران شما که کرد رضاعت شمارا و خواهران از

الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبِكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّن نِّسَائِكُمُ

رضاعی^۱ و مادران زنان شما و دختر اندران شما، که در خانه های شما اند از زنانی

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ

که داخل شدید بر آنها. و اگر نشدید داخل بر آنها باز نیست گناه بر شما،

(۱) رضاعت: شیردادن. رضاعی: که بهم از یک پستان شیر خورده باشند. مثلاً برادر رضاع